

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gramurari Victoria în numele inculpatului Conea Dionisie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Conea Dionisie Vitalie, născut la 27 decembrie 1996, originar din s. Duruitoarea Nouă, r-l Rîșcani, domiciliat în s. Gribovca, r-l Drochia.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 31.03.2016 – 13.05.2016;

2. instanța de apel: 07.06.2016 – 13.06.2016;

3. instanța de recurs: 18.07.2016 – 02.11.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Militare din 13 mai 2016, Conea Dionisie a fost condamnat în baza art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal, la închisoare pe termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicată lui Conea Dionisie, pe un termen de probațiune de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Spitalul Clinic Militar Central către Conea Dionisie privind încasarea prejudiciului material s-a admis integral, fiind încasat de la Conea Dionisie în beneficiul statului suma de 4821,76 lei - cu titlu de cheltuieli de tratament a victimei Tincu Nichita.

S-a încasat de la Conea Dionisie în beneficiul statului cu titlu de restituire a cheltuielilor judiciare suma de 133,90 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul, Conea Dionisie a fost încorporat la serviciul militar în termen la data de 20 ianuarie 2015, de către Centrul Militar Teritorial Soroca și repartizat pentru efectuarea serviciului militar în termen în Batalionul de gardă la funcția de zidar al grupei de asigurare, plutonul asigurare, compania stat major și a deținut gradul militar de soldat.

În aceeași unitate militară efectuează serviciul militar în termen și soldatul Tincu Nichita care deține funcția de zidar al grupei de asigurare, plutonul asigurare, compania stat major și în raporturi de subordonare față de soldatul Conea Dionisie Vitalie nu se afla.

La 30 noiembrie 2015, în jurul orelor 16.00 min., soldatul Conea Dionisie în timp ce se afla pe holul statului major al Batalionul de gardă, dislocat în mun. Chișinău,

str. Pietrarilor, 3, a încălcat grav cerințele art. 26 a Legii Republicii Moldova „Cu privire la statutul militarilor”; art. art. 14, 15, 19, 94 a Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale Republicii Moldova; art. 5 al Regulamentului Disciplinei Militare: care-l obligă să se conducă de cerințele stabilite de legislația în vigoare și de regulamentele militare; să respecte Jurământul militar și prevederile regulamentelor militare, să prețuiască onoarea unității militare, să păstreze demnitatea gradului și uniformei militare pe care o poartă, să fie disciplinat și vigilent, să prețuiască camaraderia militară, să respecte drepturile și libertățile tuturor cetățenilor, să nu-și permită deprinderi dăunătoare; să ajute comandantii și superiorii la menținerea ordinii și disciplinei; să servească în permanență drept exemplu de înaltă cultură, modestie și cumpătate, să păstreze cu sfințenie onoarea militară, să-și apere demnitatea și să stimeze demnitatea celorlalți; să ofere personal exemplul de educație, de atitudine sânguincioasă față de serviciu, precum și ritualurile militare; să manifeste grijă pentru consolidarea prieteniei dintre militari; să contribuie la menținerea și la restabilirea ordinii regulamentare; să se comporte cu demnitate atât în unitatea militară, cât și în afara ei, să nu-și permită nici sie și nici altora să încalce ordinea publică, să contribuie pe toate căile la apărarea onoarei și demnității cetățenilor, la menținerea prestigiului Forțelor Armate - în loc de aceasta soldatul Conea Dionisie a admis intenționat încălcarea regulilor statutare cu privire la relațiile dintre militari, dacă între ei nu există raporturi de subordonare, în următoarele circumstanțe:

La 30 noiembrie 2015, în jurul orelor 16.00 min., soldatul Conea Dionisie în timp ce se afla pe holul statului major al Batalionul de gardă, dislocat în mun. Chișinău str. Pietrarilor, 3, i-a aplicat militarului serviciului în termen al aceleiași unități militare, soldatului Tincu Nichita, o lovitură cu piciorul drept, încălțat în bocani, în regiunea gambei piciorului stâng.

În rezultatul aplicării actelor de violență față de soldatul Tincu Nichita, acestuia i-a fost cauzată vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății, sub formă de „Fractura fibulei în 1/3 superioară, edem al țesuturilor moi la nivelul gambei stângi”.

Aceste acțiuni ale inculpatului Conea Dionis Vitalie instanța de fond le-a încadrat în baza art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca încălcarea regulilor statutare cu privire la relațiile dintre militari, în timpul îndeplinirii serviciului militar, dacă între ei nu există raporturi de subordonare și dacă această încălcare s-a manifestat prin acte de violență, soldată cu vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Anatolie Jereghi în numele inculpatului Conea Dionisie, menționând faptul că, nu au fost administrate și prezentate probe concludente, pertinente care în coroborare cu alte materiale ale cauzei penale ar fi demonstrat vinovăția cet. Conea Dionisie în săvârșirea infracțiunii incriminate.

A indicat că, careva probe care ar demonstra faptul că vătămările corporale au fost cauzate de către inculpat cu intenție nu au fost prezentate.

Simpla încălcare a regulilor statutare cu privire la relațiile dintre militari, care nu a fost urmată de aplicarea intenționată a violenței, soldată cu vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, nu poate fi calificată ca infracțiune prevăzută de art. 369 alin. (2) Cod penal, or, în această situație lipsește elementul obligatoriu al laturii subiective și obiective și anume intenția directă.

Din declarațiile părții vătămate, inculpatului și confruntarea efectuată între aceste 2 persoane, rezultă faptul că vătămarea corporală a părții vătămate a avut loc ca rezultat a unui caz fortuit, adică fără vinovăție.

Astfel, atât partea vătămată, cât și inculpatul fiind audiați în cadrul cercetării judecătorești au declarat că la data de la data de 30 noiembrie 2015, în timp ce se afla în serviciu militar, după ce partea vătămată în glumă i-a luat chipiul de la inculpat și a alergat într-o altă direcție, iar inculpatul a alergat după el pentru a-și lua chipiul, la un moment dat partea vătămată s-a oprit în loc și în timp ce s-a întors cu fața spre inculpat care alerga după el, ultimul (inculpatul) în timp ce a făcut următorul pas accidental l-a lovit la piciorul stâng cu piciorul drept.

A mai invocat că, urma a fi respinsă acțiunea civilă înaintată de către Spitalul Clinic Militar Central cu referire la încasarea sumei de 4065 lei, deoarece nu au fost prezentată descifrarea sumei în cauză și anume pentru care medicamente și pentru care proceduri medicale se solicită încasarea sumei respective, în situația în care partea vătămată a indicat că în spital a primit doar unele medicamente fără ai fi fost efectuate careva proceduri medicale.

A solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Anatolie Jereghi în numele inculpatului Conea Dionisie, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, audiind participanții la proces, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, sub toate aspectele complet și obiectiv, cercetând suplimentar probele administrate de prima instanță și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, a conchis că apelul urmează a fi respins ca nefondat.

Motivele invocate în apel au fost obiect de studiu în instanța de fond, găsimu-și reflectare în sentința pronunțată, care corespunde exigențelor art. 6 CEDO, instanța de apel preluând motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania) cu referire la vinovăția inculpatului Conea Dionisie.

Deși, inculpatul nu a recunoscut încălcarea regulamentelor militare, prin faptul aplicării intenționate a violenței fizice, vinovăția acestuia este integral dovedită prin probele examinate în cadrul cercetărilor judecătorești și verificate în ședința instanței de apel, și anume:

- declarațiile părții vătămate Tincu Nichita;
- declarațiile martorului Vîju Artiom;

- declarațiile martorului Paladi Sergiu;
- declarațiile expertului Scurtu Iurie;
- extrasul din ordinul comandantului Batalionului de gardă nr. 10 din 20 ianuarie 2015, potrivit căruia Conea Dionisie a fost inclus în lista nominală a unității și la toate felurile de aprovizionare de la 20.01.2015, cu acordarea gradului militar „soldat” (f.d. 80);
- extrasul din ordinul comandantului Batalionului de gardă nr. 111 din 12 iunie 2015, potrivit căruia soldat Conea Dionisie a fost numit în funcție de zidar, grupă asigurare, pluton asigurare, companie stat major, fapt ce confirmă, că Conea Dionisie la situația din 30.11.2015 nu era superior față de victima Tincu Nichita (f.d. 81);
- extrasul din ordinul comandantului Batalionului de gardă nr. 133 din 14 iulie 2015, potrivit căruia Tincu Nichita a fost inclus în lista nominală a unității și la toate felurile de aprovizionare de la 14.07.2015 și numit în funcție de pușcaș, grupă gardă de onoare IV, companie gardă de onoare (f.d. 42);
- extrasul din ordinul comandantului Batalionului de gardă nr. 150 din 06 august 2015, potrivit căruia soldat Tincu Nichita a fost numit în funcție de zidar, grupă asigurare, pluton asigurare, companie stat major, fapt ce confirmă, că Conea Dionisie la situația din 30.11.2015 nu era superior față de victima soldat Tincu Nichita (f.d. 43);
- certificatul nr. 39 din 07.12.2015 despre circumstanțele schilodirii, potrivit căruia s-a constatat că la 30.11.2015, orele 16.00, soldatul Conea Dionisie i-a aplicat soldatului Tincu Nichita o lovitură cu piciorul în picior, în urma căreia soldat Tincu Nichita a contractat - fractură închisă a osului peroneu a gambei stîngi 1/3 proximală fără deplasare (f.d. 18);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 1X1.-D din 11 februarie 2016 (f.d. 62-63);
- extrasul din ordinul Comandantului Batalionului de gardă nr. 13 din 22 ianuarie 2016 (f.d. 82);
- extrasul din procesul-verbal nr. 4 din 25.09.2014 al comisiei de recrutare - încorporare al SAM Drochia, conform căruia Conea Dionisie a fost recunoscut apt pentru serviciul militar combatant (f.d. 100);
- extrasul din ordinul comandantului Batalionului de gardă nr. 226 din 27 noiembrie 2015, potrivit căruia soldații Conea Dionisie și Tincu Nichita au fost numiți pentru data de 30.11.2015 în serviciul de zi (f.d.41);
- procesul-verbal de efectuare a experimentului cu participarea victimei Tincu Nichita și asistentului procedural-soldat Vutcariov Victor din 17 martie 2016, prin care s-a demonstrat lovitura primită de către Tincu Nichita la 30.11.2015 (f.d. 131-135);
- procesul-verbal de efectuare a experimentului cu participarea învinuitului Conea Dionisie și asistentului procedural- soldat Buga Mihail din 17 martie 2016, prin care s-a demonstrat lovitura aplicată de către Conea Dionisie (f.d. 136-139);

- procesul-verbal de confruntare dintre victima Tincu Nichita și învinuitul Conea Dionisie din 04 martie 2016.

Cu referire la declarațiile părții vătămate Tincu Nichita, instanța de apel a reținut că în cadrul urmăririi penale, fiind audiat la 06.01.2016, a declarat că, după ce a luat capela de pe capul lui Conea Dionisie a alergat vre-o 5 metri și s-a oprit, iar soldatul Conea Dionisie s-a apropiat și i-a aplicat intenționat o lovitură cu piciorul drept încălțat în bocanc în regiunea gambei piciorului stâng. De la lovitura aplicată a simțit o durere puternică, după s-a aplicat, ținându-se cu mâna de picior deoarece îl durea piciorul.

La sfârșitul procesului-verbal de audiere partea vătămată a indicat "Procesul-verbal este scris din cuvintele mele corect, obiecții și observații nu am." (f.d.36).

Ulterior, la 04.03.2016, în cadrul confruntării între partea vătămată Tincu Nichita și învinuitul Conea Dionisie, partea vătămată și-a modificat poziția, declarând că, la data de 30 noiembrie 2015, în jurul orelor 16.00 min., în timp ce se afla pe holul statului major al Batalionului de gardă, împreună cu soldatul Conea Dionisie a dorit să-i facă o glumă ultimului și i-a luat chipiul de pe cap, după care a început să alerge pe hol. Depărtându-se la distanța de aproximativ 5 m. față de soldatul Conea Dionisie, soldatul Conea Dionisie a început să alerge din urmă și în scurt timp acesta l-a ajuns. Atunci el s-a oprit și s-a întors brusc cu fața la soldatul Conea Dionisie, care încă alerga și din fugă, din cauza că nu a reușit să se oprească, următorul pas l-a făcut în piciorul lui stâng, în regiunea gambei, fiindu-i aplicată o lovitură. Imediat din cauza durerii a închis ochii și a căzut jos. Soldatul Conea Dionisie și-a luat chipiul și a plecat la Ministerul Apărării. După ce a căzut, de el s-a apropiat dl. locotenent Paladi, care l-a întrebat ce a pățit.

Victima a specificat că în momentul în care a fost audiat pentru prima dată nu a chibzuit calm asupra cazului dat, însă judeca după emoții și din cauza că a simțit că lovitură a fost puternică, a presupus că soldatul Conea Dionisie l-a lovit intenționat. Ulterior, după ce i-au trecut durerile de la picior, a realizat și a derulat evenimentele încă o dată. După care și-a dat seama că cazul nu a avut loc chiar așa precum l-a declarat și că în realitate soldatul Conea Dionisie din fugă nu a reușit să se oprească și a făcut următorul pas în piciorul lui stâng (f.d. 125-127).

Apreciind declarațiile părții vătămate Tincu Nichita date pe parcursul procesului penal, instanța de apel, alăturat celei de fond, a dat prioritate declarațiilor inițiale, date la termenul din 06.01.2016 or, acestea se coroborează cu restul probelor pe dosar: expertiza medico-legală din 11.02.2016, declarațiile expertului Iu. Scurtu, experimentele efectuate pe caz și anume aceste declarațiile ale părții vătămate reflectă circumstanțele care au avut loc în realitate la data de 30.11.2015.

Iar nerecunoașterea vinei de către inculpatul Conea Dionisie, se apreciază de instanță drept metodă de apărare, ca încercare de a se eschiva de la răspunderea penală, folosindu-se de dreptul lui procesual de a nu recunoaște vina.

Astfel, analizând probele administrate și cercetate de către instanța de fond și de apel, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării,

instanța de apel, contrar afirmației avocatului apelant, a constatat că vina inculpatului Conea Dionisie de comiterea infracțiunii incriminate s-a confirmat pe deplin și acțiunile lui corect au fost încadrate juridic în baza art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar apărările formulate de avocat nu sunt fondate și în nici un caz nu pot determina adoptarea unei soluții contrare celei pronunțate de instanța de fond.

Instanța de apel nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului, or la stabilirea categoriei și termenului pedepsei a fost acordată deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75, 90 Cod penal.

Având în vedere caracterul scopului corecțional și de reeducare al condamnatului, al restabilirii echității sociale, în rezultatul aplicării pedepsei, apreciind, că inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante și reieșind din limitele pedepsei prevăzute de sancțiunea art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanța de fond corect și echitabil a stabilit față de inculpatul Conea Dionisie închisoare pe termen de 3 ani.

Mai mult, instanța de apel a considerat admisibil la caz de a-i acorda, în limitele legii o șansă inculpatului de a se reabilita față de societate pentru fapta comisă și de a demonstra abilitățile de personalitate cu șanse de realizare, astfel suspendând condiționat executarea pedepsei aplicate acestuia pe un termen de probațiune de 3 ani.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de partea civilă Spitalul clinic militar, instanța de apel a apreciat că, a fost soluționată în conformitate cu prevederile art. 219-221 și art. 225 Cod de procedură penală, dat fiind că sânt îndeplinite condițiile legale privind încasarea de la inculpatul Conea Dionisie în folosul părții civile Spitalul clinic militar a prejudiciului material în sumă de 4821,76 (patru mii opt sute douăzeci și unu lei și 76 bani) lei pentru tratamentul victimei Tincu Nichita.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Gramurari Victoria în numele inculpatului Conea Dionisie, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri prin care Conea Dionisie să fie achitat.

În motivarea recursului a invocat următoarele:

- infracțiunea de care este învinuit Conea Dionisie, art. 369 Cod penal, este o infracțiune ce se comite cu intenție, adică încălcarea regulilor statutare cu privire la relațiile dintre militari, în timpul îndeplinirii serviciului militar, dacă între ei nu există raporturi de subordonare și dacă această încălcare s-a manifestat prin acte de violență, soldată cu vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății. Conform art. 17 Cod penal, se consideră că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări. La caz, nu a fost identificată intenția directă a lui Conea Dionisie de a vătăma prin acțiunile sale partea vătămată Tincu Nichita;

- potrivit declarațiilor părții vătămate Tincu Nichita date la urmărirea penală, la efectuare confruntării, la depunerea depozițiilor în instanța de judecată f.d. 180, acesta indică "acesta nu a reușit să se oprească și m-a lovit cu piciorul drept în piciorul stîng mai jos de genunchi. Lovituara a urmat în urma pasului făcut de soldatul Conea". Din materialele cauzei se observă că unicii prezenți la incident au fost partea vătămată și Conea Dionisie. La fel, ei declară ca nu au avut careva conflicte între ei, ceea ce nu au infirmat nici ceilalți martori. Respectiv, declarațiile date de către acestea sunt identice, ceea ce duce că ele sunt credibile și corecte. Care demonstrează lipsa intenției de a provoca careva suferințe fizice. Astfel, vătămarea corporală cauzată a avut loc ca rezultat al unui caz fortuit, fără vinovăție;

În susținerea acestei poziții este și medicul expert Scurtu Iurie, care fiind audiat în instanța de judecată la f.d. 206, indică "Nu se exclude posibilitatea cauzării unei asemenea vătămări cauzată în timpul efectuării pasului următor, cu lovitura directă în piciorul victimei".

- referitor la acțiunea civilă, o consideră neîntemeiată și posibilă de a fi respinsă. Conform art. 118 alin. (1) CPC, "Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. La caz, partea civilă nu s-a conformat acestei prevederi, și nu a prezentat în susținerea acțiunii sale cel puțin descifrarea sumei, pentru ce medicamente au fost distribuite, ce proceduri au fost indeplinite. La situația de speță o astfel de acțiune urma a fi admisă poate doar în principu, or, lipsa clară a calculului pentru ce au fost gestionați acești bani nu a fost prezentat.

6. Pe marginea recursului a depus referință procurorul din Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea deciziei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sînt vădit neîntemeiate.

Reieșind din conținutul recursului, avocatul critică hotărârea instanței de apel, nefiind de acord cu individualizarea pedepsei stabilite, considerînd-o prea aspră. Astfel, ținînd cont de argumentele invocate, Colegiul penal consideră, că recurentul, de fapt, semnaleză temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume specificînd că decizia instanței de apel poate fi atacată cu recurs în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În esență, recurentul critică hotărârile adoptate de instanțele de fond din motiv că acestea nu au dat o apreciere corespunzătoare probelor cercetate, or în opinia avocatului ele demonstrează indubitabil nevinovăția lui Conea D. de cele incriminate prin actul de sesizare a instanței.

Prin urmare, verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de respingere, ca nefondat, a apelului declarat de avocatul Jereghi A. în numele inculpatului Conea D., cu menținerea sentinței atacate fără modificări, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Or, Colegiul penal a statuat asupra acestei concluzii reieșind din cele ce urmează.

În primul rând, relevant este de menționat că la această etapă a procedurilor instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, întrucât aceasta este atributul exclusiv al instanțelor de fond. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea soluției de condamnare adoptate în privința lui Conea D.

Instanța de recurs reiterează că chestiunea de apreciere a probelor și temeinicia faptelor dovedite de ele, nu este obiect de cercetare la etapa judecării recursului. Or, pentru a constitui temei de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării, după verificarea actelor cauzei, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Mai mult, raportând cele expuse supra la verificarea și aprecierea probelor efectuată de instanța de apel, Colegiul penal specifică că instanța de apel corect a ajuns la concluzia despre menținerea sentinței și just a apreciat probele administrate în cauză.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal subsidiar verificând materialele dosarului, specifică că judecând apelul declarat instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței, potrivit căreia s-a dispus condamnarea lui Conea D., în baza art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal la 3 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicată lui Conea D. pe un termen de probațiune de 3 ani.

Astfel, instanța de recurs susține că soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că există fapta infracțiunii incriminate în baza art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Contrar criticii apărătorului inculpatului, care precizează că, la caz, nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, în particular având în vedere că lipsește latura subiectivă, Colegiul penal respinge și aceste argumente, ca fiind neîntemeiate, în contextul în care instanțele de fond au analizat minuțios aceste aspecte și s-au expus argumentat în privința lor.

Așadar, la acest capitol, se menționează că, instanța de fond întemeiat a constatat că, în rezultatul experimentului efectuat s-a demonstrat că inculpatul Conea D. nu putea cauza lovitura din imprudență, deoarece în toate încercările lovitura din imprudență era fixată ca cauzată mai jos de la locul fracturii primite, fapt ce exclude posibilitatea cauzării loviturii din imprudență în timpul alergării spre victimă (în circumstanțele expuse de inculpat) și confirmă cauzarea loviturii în mod intenționat din motive de răzbunare, pentru „gluma” victimei.

Astfel, instanța de recurs reține că, contrar susținerii inculpatului și avocatului acestuia, a fost cert stabilit de către instanțele de fond că infracțiunea incriminată inculpatului Conea D. a fost săvârșită cu *intenție directă*.

În consecință, Colegiul penal reține că sânt lipsite de relevanță argumentele avocatului cu privire la neîntrunirea elementelor infracțiunii imputate lui Conea D., astfel fiind corectă determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Având în vedere considerentele menționate în prezenta decizie și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de avocatul Gramurari V. în numele inculpatului Conea D. sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Gramurari Victoria în numele inculpatului Conea Dionisie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2016, în cauza penală în privința lui **Conea Dionisie Vitalie**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **23 noiembrie 2016**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana